

ת"פ 17772/02/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד רן ראובן עוואדט

בית משפט השלום בראשון לציון

25 ספטמבר 2016

ת"פ 17772-02-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' עוואדט

ת"פ 17834-02-14

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
פרקליטות מחוז מרכז
רן ראובן עוואדט

נוכחים:

ב"כ המאשימה סתיו שוורצברג - מתמחה

ב"כ הנאשם עו"ד ערן ראו

הנאשם התייצב

גזר דין

רקע ועובדות

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62 (3) בפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") ותקנה 169 ב(א) בתקנות התעבורה, התשכ"א 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") וכן בעבירה של תקיפת שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירה של העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על ידי הצדדים כי הנאשם ישלח לתסקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

המאשימה ביקשה לבחון את עמדתה לעונש לאחר קבלת חוות הדעת, בעוד שהנאשם עתר כבר בשלב זה כי שירות המבחן יבחן האופציה להארכת התנאי בר הפעלה של 4 חודשים ושל"צ.

3. על פי המתואר בכתב האישום ביום 8.2.14, בשעה 04:00 לערך, ברחוב עמק השושנים בראשון לציון, הבחינו השוטר משה יעקב (להלן: "יעקב") והפקח שלומי דגן (להלן: "דגן") במכונית מסוג דייהטסו מ.ר. 89-170-16 (להלן: "הרכב") חונה בצד הדרך כשארבעת אורות האזהרה פועלים ומספר אנשים עומדים בסמוך לו.
4. יעקב ודגן נגשו לעבר הרכב, שאלו מי בעליו ובתגובה ענה הנאשם כי הוא בעליו. יעקב התקרב לנאשם, הריח מפיו ריח חזק של אלכוהול ועל כן הזהירו לבל ינהג ברכב במצבו.
5. בהמשך לאמור, ובחלוף כ- 10 דק', נהג הנאשם ברכב כאשר ריכוז האלכוהול בדמו הינו 585 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף. כתוצאה מהאמור ביקשו יעקב ודגן לעכב את הנאשם אולם הוא סירב להיכנס לניידת המשטרה ולהתלוות אליהם ועל כן הודיע לו יעקב שהוא עצור והכניסו לניידת המשטרה.
6. במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, נגח הנאשם בראשו של יעקב.
7. לאחר שהובא הנאשם לתחנת המשטרה, נשאל למוצאו על ידי השוטרת ט ו ובתגובה אמר: "אני **תימני, את רוצה שאני אוציא את הזין ותראי איזה גודל יש לי?**" ובהמשך, לאור הערת השוטרת ו על דבריו, הסביר הנאשם יש "יש נשים ויש שוטרים שרמוטות".
8. במהלך חקירתו בתחנת משטרת ראשון לציון, צעק ודפק הנאשם על השולחן, קילל והעליב את השוטרת ובאמרו, בין השאר: "**אני יודע שהמשטרה שרמוטות**"; "**כל השוטרים השרמוטות הזונות יכולים למצוץ לי את הזין**".

טיעוני המאשימה לעונש

9. לטענת ב"כ המאשימה הנאשם נשלח לתסקיר שירות המבחן ולחוות דעת ממונה על עבודות השירות אשר מצא פעמיים את הנאשם כלא כשיר לביצוע עבודות שירות.
10. הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על ציבור השוטרים שתפקידם הינו הגנה על החוק והנאשם בהתנהגותו כלפי השוטרים הביע זלזול בחוק ובעבודת השוטרים אשר ביצעו את תפקידם.
11. הערך החברתי המוגן שנקבע הינו שמירה על שלטון החוק.
12. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות הינו הצורך להגן על חייהם של

משתמשי הדרך ובכלל זה על הנהג עצמו, לצד הגנה על רכוש העלול להינזק כתוצאה מתאונת דרכים.

13. הנאשם ביצע את העבירה תוך שהוא הוזהר כ- 10 דקות קודם לכן לבל ינהג כשהוא שיכור, הנאשם זלזל בהוראות החוק ובדברי השוטר, תוך שהוא היה מודע לכך שהוא עלה על רכבו כשהוא שיכור ובכך הוא מסכן את עצמו ואת המשתמשים בדרך. לאחר מכן תקף הנאשם ונגח בראשו של השוטר, העליב בתחנה שוטרת והפנה כלפיה ביטויים קשים. התנהגותו מעידה על חומרת מעשיו ואין להקל ולו במעט בחומרת העבירות בשל העובדה שהנאשם היה שיכור בעת ביצוע העבירה.

14. ביום 16.9.13, כחצי שנה קודם לאירוע, נגזר דינו של הנאשם בעבירות דומות, עובדה זו לרבות העובדה כי מעל ראש של הנאשם ריחף עונש מאסר מותנה לא הרתיעה אותו.

15. עוד מציינת המאשימה את העובדה כי הענישה שהוטלה על הנאשם במסגרת גזר הדין הקודם הייתה מוסכמת על המדינה כך שלא ניתן לומר שלנאשם לא ניתנה הזדמנות.

16. המאשימה מדגישה כי בעתירתה לקחה בחשבון לקולא את הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם, לרבות הודייתו והחיסכון בזמן שיפוטי לצד הנסיבות המחמירות של האירוע לרבות העובדה שבעת ביצועו היה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי.

17. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן במשך תקופה ארוכה, הוא נמנע מלהגיע לשירות המבחן, בהליך המעצר בוטל צו הפיקוח לאחר שהתברר כי הנאשם לא משתף פעולה עם שירות המבחן ונמנע מסיוע כזה או אחר. מהתסקיר עולה כי הנאשם נוטל אחריות חלקית ומצומצמת על העבירות בהן הורשע, משליך את האחריות על השוטרים וסבור כי אינו זקוק לטיפול נוסף מעבר לטיפול התרופתי. הוא סירב לבצע בדיקה לאיתור שתן ועל כן שירות המבחן סבר כי ענישה בדמות של"צ איננה מתאימה ואף עשויה להכשילו.

18. המאשימה עותרת להטלת עונש מאסר בפועל שכולל את הפעלת המאסר המותנה, מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. עוד מוסיפה כי יש לראות את האירוע כאירוע מתמשך שיש לקבוע לו מתחם אחד שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל- 9 חודשים מאסר בפועל.

19. בסיכום סבורה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בן 8 חודשים בחופף ובמצטבר שיחול על כלל העבירות.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

20. ב"כ הנאשם טען כי עתירת המאשימה לעונש הינה מופרזת, כתב האישום תוקן באופן משמעותי מכתב האישום המקורי, העבירות בוצעו לפני למעלה משנתיים וחצי ולפיכך עותר להאריך את המאסר על תנאי.
21. הנאשם ביצע את העבירה הראשונה והיחידה בשנת 2008, הוא נדון ב - 2013 כשמלאו לו 20 שנה. הנאשם נכון למועד גזר הדין הראשון נעדר עבר פלילי, נשפט וקיבל עונש מאסר על תנאי. 6 שנים לאחר ביצוע העבירה הראשונה, ביצע את העבירה השנייה ולכך משמעות.
22. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אכן לא חיובי אך בוודאי שאינו שלילי. שירות המבחן נתפס לכלל טעות שכנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה ולא חב הפעלה ועל כן מציעים להטיל על הנאשם עבודות שירות, יכול שאם התמונה הנכונה הייתה מונחת בפני שירות המבחן אז התסקיר היה שונה.
23. הממונה על עבודות השירות מצא אף הוא את הנאשם כבלתי מתאים לבצע עבודות שירות, מבחינה נפשית.
24. חלפו מעל לשנתיים וחצי מעת ביצוע העבירה, הנאשם פתח לפני כשנה עסק עצמאי של תיקון והרכבת מזגנים, בחור בן 28 שנכתב לגביו שהוא בעל אישיות ילדותית, התבגר והצליח להגיע לזה, משמעות קבלת עתירת המאשימה היא קטיעת הרצף התעסוקתי וסגירת עסק חדש.
25. הכנסת הנאשם למאסר אין בה שמירה על הערך החברתי. משפחתו של הנאשם משפחה דלת אמצעים, סובלת מעוני, אבי המשפחה סובל ממחלה קשה, האם מטפלת בשני נכדיה כמשפחת אומנה, הנאשם עזר כנגדה לצד הבעיות הנפשיות שלו.
26. ב"כ הנאשם הדגיש כי אין הוא מקל ראש בכתב האישום יחד עם זאת, יש לזכור כי השתלשלות האירועים נעשתה תוך שהנאשם היה במצב שכרות. לעניין עבירת התנועה, המשטרה עצרה לראשונה את הנאשם, כאשר הרכב עבר תאונה, הגלגל הקדמי כמעט מנותק מהרכב, הנאשם עצר את הרכב, הוזהר לבל ינהג, השוטרים חיכו 10 דקות לבדוק אם הנאשם מציית להוראותיהם, הנאשם טעה והנהיגה הסתיימה כ - 6-7 מטרים לאחר שביצע פניית פרסה כדי להחנות את הרכב בתחנת דלק.
27. הנאשם קיבל פסילה מנהלית בנהיגה אשר המשיכה אף במסגרת תיק המעצרים, ובסה"כ הנאשם ריצה 11 חודשי פסילה.
28. הנאשם משתמש ברכבו לשם פרנסתו, ומשכך, פסילה על תנאי ראוייה בנסיבות העניין.

29. לטענת ב"כ הנאשם, יש די והותר טעמים שיכולים לשמש את בית המשפט בבואו לנמק מדוע ראוי ונכון להאריך את התנאי.
30. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וטען כי עלה על דרך הישר.
31. אמו של הנאשם דיברה אף היא, ציינה כי הנאשם מתפקד בשנה האחרונה, מסייע לה רבות גם בתמיכה וגידול הנכדים בכך שהוא עוזר להסיע אותם ממקום למקום, וביקשה את התחשבות בית המשפט. האם הוסיפה כי הנאשם לא מקבל טיפול נפשי.

תסקיר שירות המבחן

32. שירות המבחן מציין בתחילת התסקיר כי במשך תקופה ארוכה נמנע הנאשם מלשתף פעולה עמו כמו גם להגיע לשירות.
33. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, רווק, כבן 28 שנים, סיים 9 שנות לימוד בלבד, לא גויס לצה"ל עקב אי התאמה, מתגורר בבית הוריו, מוכר למערכת בריאות הנפש ונוטל טיפול תרופתי מסוים. הנאשם עובד בעסק של אביו (התקנת מזגנים).
34. עיון בתסקיר שירות המבחן מציג מערכת משפחתית מורכבת וסבוכה ממנה עולה כי משפחתו של הנאשם מוכרת למחלקת הרווחה בעיר כמי שסובלת מבעיות רגשיות וכלכליות ובעל תפקוד לקוי.
35. עיון בגיליון הרישום הפלילי מעלה כי הנאשם נשפט בשנת 2013 בגין ביצוע עבירות דומות לנוכחיות (אלימות כנגד שוטרים) משנת 2008, נדון לקנס ולמאסר על תנאי ואין כנגדו תיקי מב"ד נוספים, מעבר לתיק נשוא כתב אישום זה. עיון בגיליון רישום תעבורה מתאריך 20.9.15 מעלה כי הנאשם נשפט בשנת 2011 בגין אי ציות לרמזור, הוא נדון לקנס. כמו כן, אין כנגדו תיקי תעבורה נוספים.
36. הנאשם מתייחס לביצוע העבירות באופן לקוני ומצומצם, תיאר התנהגות השוטרים כלפיו כאגרסיבית ונקמנית ונראה כי הוא נוטה להשליך אחריות, שהינו בעל תפיסה עצמית, ילדותית וקורבנית.
37. שירות המבחן מתאר בתסקירו כי בהליך המעצר בוטל פיקוח המעצר שכן הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא היה מעוניין, חרף הצהרותיו בקבלת סיוע כלשהו.

38. בכל הנוגע לעבירות נשוא כתב אישום זה, עולה כי הנאשם נוטל אחריות חלקית ומצומצמת, מתאר שתיית אלכוהול, אך הרגיש כי היה כשיר לנהיגה, מתאר את השוטרים כמי שנהגו כלפיו באופן אגרסיבי וחסר סבלנות. מכיר בכך שתגובתו הייתה בעייתית אך ניסה לצמצם מהחומרה והאלימות העולים מכתב האישום. הנאשם סבור כי לא זקוק לטיפול נוסף מעבר לטיפול התרופתי.
39. נראה כי הנאשם מנהל אורח חיים שולי, הכולל שתיית אלכוהול, נוטה לצמצם ולטשטש את הסיכונים וממוקד בצורך שלו לחוות ריגושים כחלק מההתמודדות עם קשייו. הנאשם לא ביצע בדיקת שתן לאיתור סמים, למרות שהתחייב לעשות כן.
40. כגורמי סיכון מעריך שירות המבחן את הנאשם כבעל קווי אישיות ילדותיים, קשים בוויסות עצמי, קבלת מרות והתארגנות, קושי להתחייב למסגרות, קיימים דפוסי שימוש בעייתיים באלכוהול, בעל גישה קורבנית אל מול גורמי סמכות, נטייה לאימפולסיביות.
41. שירות המבחן לא מתרשם מהנאשם כמי שהינו בעל קווי אישיות עבריינים, מבין כי זקוק לטיפול התרופתי וכי בתקופות בהן לא נטל אותן חלה נסיגה במצבו.
42. שירות המבחן ממליץ על הטלת עונש מרתיע מציב גבול לריצוי בעבודות שירות, תוך שהוא מדגיש כי ענישה בדמות צו של"צ איננה מתאימה לנאשם ואף עלולה להכשילו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

43. התקבלו מספר חוות דעת בעניינו של הנאשם מהממונה על עבודות השירות, אשר מצא את הנאשם כלא מתאים לרצות את עונשו על דרך של עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

44. במקרה שלפניי הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור. נראה כי אין מחלוקת בין הצדדים לכך, שמדובר ב"אירוע אחד" הכולל את שלוש העבירות והמהווה מסכת עובדתית אחת.
45. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט".

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

46. **הערך החברתי** אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה הינו שמירה על שלטון החוק בעבירות של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור, הערך החברתי שנפגע על ידי ביצוע עבירה של נהיגה בשכרות הנו הערך של הגנה על בטחון ציבור המשתמשים בכביש.

בע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 23.4.09:

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן".

כמו כן, בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.7.98 נקבע:

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונת חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריע באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם...מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם,

לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה."

47. בתי המשפט נדרשים למצות את הדין, עם אלה הנוהגים באלימות, על דרך הטלת סנקציות, אשר היא בהם כדי להרתיע ולצמצם את התופעה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות כלפי נושאי משרה.

48. נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון כי זכותו של אדם, כל אדם, לחיים ולשלמות הגוף, היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר פגיעה בה.

49. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי ישנה פגיעה ממשית בערכים המוגנים, הנאשם נהג ברכבו בעודו בגילופין, לאחר שהוזהר לבל יעלה על רכבו. לדידי, משך הנסיעה איננו רלוונטי, הנאשם תקף את השוטר יעקב בכך שנגח בראשו ובתחנת המשטרה העליב את השוטרת וכשהיא ממלאת את תפקידה באומרו מילים פוגעניות.

50. לנוכח עיון בגזרי דין שניתנו בעניינים דומים, בתוספת להתחשבות בערך החברתי בו פגע הנאשם, בנסיבות מעשיו והיקפם וכן במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע **בבחינת מדיניות הענישה**, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק העונשין) כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד למאסר לריצוי בפועל לתקופות של ממש או בעבודות שירות, כאשר המתחם תלוי במידה רבה בנסיבות ביצוע העבירה, קיומו או העדרו של עבר פלילי וכיו"ב.

א. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9.6.14; הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שהיה על לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ב. רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 2.5.13 - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר. הן הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ג. רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 28.7.08, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם אשר נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר, כאשר המדינה מנגד ערערה על קולת העונש - נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות הערעור שהוגשה

לעליון נדחתה.

- ד. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.6.07 - הנאשם נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו וכן עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הן הערעור והן בקשת רשות הערעור נדחו.
- ה. בעפ"ג (מחוזי - לוד) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 16.2.14, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת שוטר ובהכשלת שוטר, ונדון לחודשיים עבודות שירות.
- ו. ע"פ (מחוזי- נצ) 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 23.4.09, המערערים הורשעו בביצוע עבירות של הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, אי ציות להוראת שוטר ואיומים, למערער השני יוחסה גם עבירה נוספת של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב. המערער 1 נטול עבר פלילי נדון ל - 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, המערער 2 נדון ל - 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורם לבית המשפט העליון נדחה.
- ז. ע"פ (מחוזי - נצ) 1315/06 **סואעד נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 21.11.06, נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איומים, העלבת עובד ציבור ועבירות נלוות. הנאשם נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה למשך 3 שנים, פסילה על תנאי וקנס.
- ח. בת.פ. (ראשל"צ) 45810-02-10 **מדינת ישראל נ' משייב** ניתן ביום 30.9.13, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובאיומים, ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.
- ט. ת.פ. (אשדוד) 1641-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי**, ניתן ביום 11.1.12, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ועבירות נלוות, נדון למאסר בפועל למשך 8 חודשים, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, ובסה"כ 10 חודשי מאסר בפועל, וכן פסילה למשך 36 חודשים.
- י. ת.פ. (פ"ת) 4225-01-11 **מדינת ישראל נ' גרייב**, ניתן ביום 9.7.12, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח - 3 חודשי מאסר בפועל.
- יא. ת.פ. (נצ) 25313-12-09 **מדינת ישראל נ' שיבלי**, ניתן ביום 20.1.10, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איומים, העלבת עובד ציבור ועבירות נלוות, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סך הכל 18 חודשי מאסר בפועל, וכן פסילה למשך 24 חודשים.
- יב. בת.פ. 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן**, ניתן ביום 14.11.13, הורשע נאשם 1 בביצוע עבירה של תקיפת שוטר, ונדון לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 280 שעות.
- יג. בת.פ. (כפר סבא) 1171/09 **מדינת ישראל נ' בן עסאם**, ניתן ביום 15.3.11, הורשע

הנאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר, איומים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ונדון לחודשיים וחצי של עבודות שירות.

י.ד. בת.פ. (ירושלים) 5485/08 **מדינת ישראל נ' פנוב**, ניתן ביום 27.5.10, הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת שוטר, והוטל עליה עונש של מאסר על תנאי.

ט.ו. בת.פ. (ראשל"צ) 1303/09 **מדינת ישראל נ' מריאנובסקי**, ניתן ביום 22.2.10, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר, ונדון למאסר על תנאי.

ט.ז. בת.פ. (ת"א) 6336/08 **מדינת ישראל נ' מצארוה**, ניתן ביום 1.2.10, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר, והוטלו עליו 4 חודשי עבודות שירות.

י.ז. בת.פ. (טבריה) 9750-06-09 **מדינת ישראל נ' גרשנביין** ניתן ביום 20.10.09, הורשע הנאשם בשלושה תיקים בביצוע עבירות של תקיפת שוטרים בעת מילוי תפקידים ובשלוש עבירות של בהחזקת סם לצריכה עצמית, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 11 חודשים.

51. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, (סעיף 40 ט' לחוק העונשין) הרי שיש ליתן

את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות**: כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עלול היה להיגרם נזק גופני כבד לשוטר יעקב. כמו כן, הייתה עלולה להיווצר סכנה מוחשית לציבור המשתמשים בכביש.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות**: הנאשם ביצע את העבירות על רקע היותו בגילופין.

52. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב **בנסיבותיו** האישיות של הנאשם, **אשר אינן קשורות לביצוע העבירה**, נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש וממסמכים שהוגשו.

51. עיון במסמכים שהגיש ב"כ הנאשם כמו גם בתסקיר שירות המבחן אכן מעלה מערכת חיים אישית מורכבת וסבוכה. ואולם, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שיקול השיקום איננו קיים בענייננו בצורה מובהקת, נכון אמנם שעל פניו נראה כי כנגד הנאשם לא נפתחו הליכים פליליים מעת הגשת כתב האישום ולפחות לכאורה הוא החל מתפקד בצורה מסודרת מבחינה תעסוקתית ואולם, הנאשם ככל הנראה סובל מבעיה של צריכת אלכוהול והוא מסרב לטפל בעצמו ו/או לקבל כל טיפול שאיננו תרופתי.

זאת ועוד, אף אמו של הנאשם אישרה במועד הדיון כי הנאשם חדל מלקחת אף את הטיפול התרופתי לו הוא נזקק.

52. כדי להפחית את המסוכנות מהישנות מעשים דומים בעתיד, טוב היה עושה הנאשם לו היה מתגייס להליך השיקומי ואולי היה בכך כדי להימנע מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריח.

53. אלמלא חוות דעת הממונה אשר מצאה את הנאשם כבלתי כשיר לבצע עבודות שירות, יכול שהייתי מורה על הטלתן. לא מצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם ולהאריך את המאסר המותנה, השיקולים אותם העלה אין בהם כדי להביא לסטייה ממתחם הענישה.

בע"פ 2610-12-10 אברג'ל נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] קבע בית המשפט, כי:

"על מנת שיהא זה בלתי צודק להפעיל את העונש המותנה נדרשים אנו למצב שבו השתנה מהותית מצבו של העבריין לאחר נטילת חלק בהתמדה ולאורך זמן בהליך טיפולי יסודי וממושך אשר יראה כי חל בו שינוי של ממש, הוא זנח את דרך הפשע, שיקומו עולה יפה והוא מבין את חומרת העבירה הנוכחית ויש בביצועה נסיבות מקלות, כגון שהתפתה לכך שהייתה זו התפתות רגעית, או שנעשתה בהשפעת אחרים וכדומה."

54. כאמור לעיל, לא מצאתי כי בענייננו עמד הנאשם בשיקולים שיש בהם כדי להורות על הארכת המאסר המותנה.

55. הנאשם ביצע את העבירות כאשר היה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 4 חודשים שנגזרו עליו במסגרת ת.פ. (ראשל"צ) 29541-03-12 **מדינת ישראל נ' עוואדט** ניתן ביום 9.2.08.

56. בהעדר אינטרס שיקום, הרי שיש ליתן את הדעת אף לשיקולי **הרתעת יחיד** והרבים בגדרו של המתחם, ולהדגיש אינטרסים של גמול, הרתעה ומניעה.

סוף דבר

57. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. בגין העבירות בהן הורשע הנאשם **אני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.**
- ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל עליו במסגרת ת.פ. (ראשל"צ) 29541-03-12 **מדינת ישראל נ' עוואדט** ניתן ביום 9.2.08.

עונש המאסר אותו קבעתי לעיל ירוצה בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהופעל כך ששלושה חודשים ירוצו בחופף וחודש מאסר ירוצה במצטבר **כך שבפועל ירוצה הנאשם 5 חודשי מאסר.**

הנאשם יתייצב ביום 8.11.16 לריצוי מאסר בבית המעצר "ניצן" עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו ת.ז. או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377/36.

הסכום שהופקד בתחנת המשטרה ויתר הערבויות שהוטלו במסגרת **תיק בש"ע 17834-02-14** ישמשו לצורך הבטחת התייצבותו בבית המאסר ולאחר שיתייצב כאמור יוחזרו הכספים לידי, וזאת בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

ג. פסילה מלקבל או להחזיק בפועל רישיון נהיגה למשך 8 חודשים. נוכח כך שהנאשם למעשה היה בפסילת רישיון נהיגה במסגרת הליכי המעצר מיום 10/2/14 ועד ליום 21/1/15, הרי שהתקופות יקוזזו זה את זה, כך שבפועל הנאשם למעשה ריצה את תקופת הפסילה אותה גזרתי.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר בגין העבירות בהן הורשע.

ה. פסילה על תנאי של 6 חודשים שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות למשך 24 חודשים מיום שחרורו מהכלא.

ו. נוכח המצב הכלכלי המורכב של הנאשם ומשפחתו לא מצאתי לגזור עליו קנס כספי ו/או פיצוי.

58. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

59. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ו, 25/09/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקדעלידיטליברמי